

Farní věstník

ŘÍJEN 2015

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XXIII, číslo 10

Modlitba růžence

V měsíci říjnu se v katolické církvi více než kdy jindy zaměříme na modlitbu růžence. Tato modlitba nás učí hledět na Krista a tím pádem také na bližního pohledem Mariiným. V roce 2002 vydal svatý papež Jan Pavel II. apoštolský list o této modlitbě. Dovolte mi z něj alespoň krátce citovat.

"Maria je nepřekonatelným vzorem kontempace Krista. Synova tvář jí patří zvláštním způsobem. Byl utvářen v jejím lůně a přebral od ní také lidskou podobu evokující duchovní blízkost, jež byla nepochybně ještě mnohem intenzivnější. Žádný člověk se kontemplaci Kristovy tváře nevěnoval s takovou vytrvalostí jako Maria. Oči Mariina srdce se na Syna určitým způsobem

upírají již při Zvěstování, kdy jej počala z Ducha Svatého, a v následujících měsících začíná pociťovat jeho přítomnost a předvídat jeho rysy. Když jej konečně přivedla v Betlémě na svět, mohl také její tělesný zrak něžně spočinout na tváři Syna, když jej zavinovala do plenek a vkládala do jeslí (srov. Lk 2,7). Od této chvíle se její pohled, vždy naplněný milujícím úžasem, od Syna již neodtrhne. Občas to bude pohled tázavý jako při události Ježíšova nalezení v chrámě: "Dítě, proč jsi nám to udělal?" (Lk 2,48). V každém případě se bude jednat o pohled pronikavý, schopný číst v Ježíšově nitru, vnímat dokonce i skryté pocity a odhadovat jeho rozhodnutí, jako tomu bylo například v Káně (srov. Jan 2,5). Jindy to bude pohled bolestný, zvláště pod křížem, kde to bude v určitém smyslu také pohled "rodičky", neboť Maria se zde neomezí na sdílení utrpení a smrti se svým Jednorozeným, ale přijme tu nového syna, který jí byl svěřen v milovaném učedníku (srov. Jan 19, 26-27). O velikonočním ránu bude mít Maria pohled rozzářený radostí ze vzkříšení a nakonec to bude pohled planoucí esláním Ducha svatého o letnicích (srov. Sk 1,14)."

V dnešních dnech si můžeme zvláště intenzivně uvědomovat jak Maria velmi dobře ví co to znamená být uprchlíkem. I ona musela krátce po porodu odejít do cizí země aby ochránila svého Syna a našeho Pána před řáděním Herodovým. Maria spolu s Josefem podstupují jistě náročnou cestu aby zachránili život toho který nám přišel navrátit život věčný. Jak vzácná a nedocenitelná spolupráce člověka na Božím díle spásy.

Kéž bychom také my dnes dokázali podle Mariina vzoru správně číst znamení této doby a uměli vidět ve svých bližních tvář Kristovu. Kéž bychom dokázali projevit zdravou křesťanskou odvahu i milující srdce. Kéž bychom svou modlitbou i skutky křesťanské lásky pomáhali uzdravovat rány v lidských srdcích způsobené hříchem.

o. Josef Maincl

Bohoslužby v měsíci říjnu 2015

So	3. 10. 2015	18:00	Matka Boží
Ne	4. 10. 2015	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	10. 10. 2015	18:00	Matka Boží
Ne	11. 10. 2015	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	17. 10. 2015	18:00	Matka Boží
Ne	18. 10. 2015	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	24. 10. 2015	18:00	Matka Boží
Ne	25. 10. 2015	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	31. 10. 2015	18:00	Matka Boží

České nebe aneb zamyšlení nad oslavou sv. Václava ve Vatikánu

Věřím, že laskavý čtenář nenabude dojmu, že jsem příliš popustil uzdu své fantazii, když se s ním nyní, teorií výtvarného umění nepoznamenán, podělím o několik dojmů z bohoslužby za náš národ u oltáře sv. Václava v bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

Pojem "české nebe" jistě nemá znamenat, že by v nebi bylo něco jako "česká sekce", podobně jako ji má třeba vatikánský rozhlas. Jednou z úžasných vlastností nebe (nakolik se ubohý smrtelník může domýšlet, jaké to v nebi je) je jistě skutečnost, že tam už právě žádné sekce a žádná rozdělení nebudou. Inspirováni sv. Pavlem věříme, že v nebi už nebude lidstvo rozděleno ani na Židy a Řeky, ani na Čechy a Němce, ale všichni budou jedno v Kristu. Z lidského pohledu ovšem (a zde se nejedná již pouze o nějaký názor, nýbrž pravdu víry) je na nebi přitažlivé právě naděje, že jsou v něm naši přátelé, kteří nás na věčnost předešli. Ty, kteří již došli naplnění svého povolání a plně se stali takovými, jakými je toužil mít Bůh, nazýváme svatými.

Ti, kdo měli rádi lidi a modlili se za ně již na zemi, jistě v této pomoci neustávají ani v nebi. Pro nás žijící na tomto světě je velkou pomocí, obracet se s prosbou o přímluvu ke konkrétním lidem, z nichž některé jsme i osobně poznali, nebo si dokonce na ně s úctou uchováujeme nějakou hmotnou památku.

V tomto smyslu nás jistě může těšit, že jako jediný národ máme ve svatopetrské bazilice ve Vatikánu oltář našeho národního patrona sv. Václava, a to již od dob císaře Karla IV. Mozaika Il Re

boemo (Český král), kterou na oltáři lze vidět dnes, pochází z roku 1740 a vznikla podle obrazu namalovaného roce 1632. Jeho autorem je římský malíř Angelo Caroselli, Caravaggiův žák.

Oficiální průvodce svatopetrskou bazilikou poznamenává, že ve srovnání se sousedními obrazy mučedníků od Poussina či Valentina vypadá sv. Václav "krotce". Mne nicméně velmi zaujal. Štíhlá a vysoká postava Václavova ve zbroji a s královskou korunou (nikoliv vévodskou čapkou) tvoří diagonálu z levého spodního do pravého horního rohu obrazu. Jedná se o známou zásadu, která dodává uměleckým dílům dynamiku. Kníže Václav je tváří obrácen šikmo vzhůru, odkud se na něj velice přátelsky usmívá anděl. Svatý Václav k němu výmluvně obrací své oči. Těžiště jeho těla spočívá na levé noze. Potud je sv. Václav obvyklým způsobem zobrazený světec, který je plně ponořen do kontaktu s Božím poslem.

Zajímavá je ale jeho levá noha. Jí se dotýká země pouze zlehka, jenom špičkou. Nabyl jsem dojmu, že je úmyslem malíře zobrazit, jak je kníže Václav rozkročen mezi dvěma světy. Jakkoli již pevně zakotven v nebi, jednou nohou je ještě na zemi. Na té zemi, na níž mlčky ukazuje andělovi, a jeho prostřednictvím poutá pozornost samotného Nebe k tomu konkrétnímu kousku země. Nohama na zemi a hlavou v nebi. Výmluvné gesto jeho pravice chápu jako: "Vždyť se na ně podívej, Pane Bože, a pomoz jim."

Divák z obrazu nabývá přesvědčení, že právě touto činností tráví sv. Václav věčnost, pokud je možno vůbec pro věčnost použít jakékoli sloveso vyjadřující běh času. Nevím, zda Caroselli znal naši modlitbu "Nedej zahynouti nám ni budoucím", ale báječně ji zde vystihl. Dokonce se mu podařilo vystihnout i odpověď svatého patrona, jak mu ji vkládá do úst autor hry České nebe, Jára Cimrman: "Nedám, řekl jsem, že nedám."

Tvou přímluvu u Boha, svatý kníže Václave, stále potřebujeme!

Se svolením převzato
z webu České sekce Radio Vaticana

Prohlídka kostela Jména Ježíš v turistické sezóně 2015

Letos byl o turistické sezóně pro návštěvníky otevřen kostel Jména Ježíš, a to prakticky nepřetržitě 8 hodin denně. V kostele byl přítomen průvodce či průvodkyně, který se na příchozí mile usmíval, zodpovídal dotazy, zájemce prováděl a v neposlední řadě hlídal kostel.

Když jsme nad prohlídkami přemýšleli, nutno dodat, že je to již nějaký rok zpátky, volili jsme mezi dvěma variantami. Buď budeme shánět do kostela průvodce – dobrovolníky, nebo placené průvodce - brigádníky. I když bychom patrně našli některé ochotné lidi, kteří by kostel pohlídali, turisty provedli, raději jsme zvolili druhou možnost, průvodcovskou službu nabídnout jako placenou brigádu 70 Kč/hod. Sice nám odpadla starost se sháněním lidí, kteří by tuto službu vykonávali zdarma, ale přibyla ta, jestli se na brigádníky podaří vybrat, případně sehnat peníze.

Pevné vstupné je podle našeho názoru do kostela nevhodné a s tím jsme kostel otevírat nechtěli, zbývalo tedy vstupné dobrovolné. Denní náklad na průvodce tedy činil 8 x 70 Kč, tj. 560 Kč, a to nebylo zrovna málo. Nechtěl si nyní laskavý čtenář farního věstníku tipne, zda se v kostele taková částka na vstupném dobrovolněm skutečně vybrala. Začátkem srpna jsme předpokládali, když budeme optimisté, denní výběr do 300 Kč, otevřeno max. deset dní a zbytek doplatit z jiných zdrojů.

Nakonec dopadlo všechno jinak a Bohu díky za to! Nejen že se téměř každý den vybralo na průvodce, ale ještě část peněz zbude farnímu úřadu navíc (prvotní odhad kolem 15 000 Kč). Na vstupném dobrovolném se vybíralo průměrně 850 Kč denně. Průvodci čelili neutuchajícímu zájmu turistů od poloviny července, do poloviny září. Skladba příchozích se měnila, měnily se i exponované časy, ale stále přicházelo několik set turistů denně.

Když během prvních týdnů otevření kostela vypadalo, že je ekonomická stránka věci vyřešená, přidali jsme do kostela krom popisných cedulek několik workshopů. Příchozí si během srpna mohli

na památku umotat svíčku ze včelího vosku, opsat husím brkem citát z bible, ochutnat odřezky hostií a napsat prosbu, o kterou bylo přislíbeno se pomodlit.

Nejúspěšnější workshop byl paradoxně ten nejjednodušší a nejrychleji připravený. Příchozí vyzýval text k napsání přímluvy, za kterou je přislíbeno se ve farnosti modlit. Aby si to lidé nepředstavovali jako automat na splnění přání, výzvu doprovázel kratší vysvětlující text o modlitbě. Nakonec jsme z kostela odnesli půl igelitky proseb – odhadujeme tak na 200! Co jsme se zatím modlili, prosby jsou zajímavé, některé od dětí, některé velmi naléhavé. Často se opakuje téma zdraví a vztahů. Nechtěl by se některý čtenář připojit k přímluvě modlitbě za tyto konkrétní prosby, které tam lidé napsali? Pokud ano, napište na email kohy.martin@seznam.cz, nebo zavolejte na číslo 723 588 217. Předali bychom Vám několik lístečků s prosbami a poprosili Vás o modlitbu. Není v našich silách je v dohledné době projít všechny a jednotlivě je zahrnout do modliteb. Všem, kteří mají ochotu se zapojit, děkujeme jménem jejich pisatelů.

Čekali bychom, že více lidí si vyrobí svíčku na památku, takový zájem o prosby byl nejen pro nás velkým překvapením. Jsme rádi, že lidé nepřichází do kostela jenom obdivovat historii a krásu, ale že je kostel osloví i duchovně. Od začátku jsme chtěli, aby prohlídky měly mimo kulturní rozměr i rozměr pastorační. Myslím, že se to v těch prosbách povedlo. Vždyť už jen to, že člověk napíše prosbu s přáním o modlitbu, je pro něj samotného akt důvěry v Boha a tedy i modlitbou.

Několik statistik:

Nepovedlo se zaznamenat, kolik lidí denně do kostela přicházelo, máme pouze odhady průvodců. A ty jsou ve stovkách – v exponované dny možná i 1000 – 2000 příchozích, v září vlastně již po sezóně i 500 denně.

Příchozí zkonzumovali téměř dva slušné balíky odřezků hostií, vlastnoručně umotaných svíček si odnesli ze 3,5 kg včelích mezistěn, napsali cca 200 proseb o přímluvnou modlitbu, asi 60x si opsali a na památku odnesli citát z Bible. Kniha návštěv má popsaných cca 54 stran A4. Některé z pozdravů si dovolíme přepsat do dalších čísel farního věstníku.

Průvodců se vystříдалo 5 + několik záskoků. Pokud by býval někdo rád prováděl, nezlobte se na nás, že jsme vás také neoslovili. My jsme na začátku netušili, že kostel bude místo deseti dnů otevřený dva měsíce. Takže mnoho věcí jsme řešili za pochodu a na rychlo. Příští rok by snad mohla být k provádění také příležitost. Přes rok při studiích nezapomeňte, že znalost cizích jazyků je pro průvodce výhodou.

Kasička na vstupné dobrovolné byla sice 2x zcizena, ale 2x ji hodní lidé vrátili zpět. Kasička se přes den průběžně vyprazdňovala, takže škoda byla minimální.

Podle knihy hostů, můžeme i s mírným překvapením říci: Průvodci přivítali návštěvníky z celého světa, mimo jiné z Taiwanu, Quebecu, Slovenska, Švédska, Španělska, Slovinska, Anglie, Itálie, Austrálie, Maďarska, Německa, Japonska, Malty, Mexika, Ukrajiny, Portugalska, USA, Brazílie, Bolívie, Kanady, Polska,... V kasičce se našlo několik dolarových čtvrtáků a jeden český desetník. Když si knihu hostů pročítáme, máme pocit, jako kdyby se svět smršknul do jednoho malého kostelíčka v malém městě, v malé zemi, na zapadlé vysočině.

Na závěr patří poděkovat všem, kteří nás podpořili, mysleli na nás, nebáli se vyslovit svoje obavy k otevření kostela turistům, atd.. Jmenovitě bychom chtěli poděkovat Janče Karpíškové, že hned z jara neodmítla průvodcovskou službu, v době, kdy ještě vůbec nebylo jasné kdy, co a jak bude; paní Peichlové z odboru kultury za cenné připomínky; Vítkovi Štanclovi za materiály k prohlídce kostela. A v neposlední řadě průvodcům Radimovi, Janče, Martince a Jirkovi za jejich odhodlaný a obětavý přístup.

PS.: Vůbec se nám na poslední chvíli do otevření kostela nechtělo a chtěli jsme to opět (jako rok minulý) odložit až na příští rok. Nakonec se ukazuje, že to, do čeho se nám moc nechce, možná je ta správná cesta.

Kohoutkovi

Farní kavárna v novém školní roce

Farní kavárny snad netřeba již představovat, uvádíme jenom krátký oznam. Pressovač je opravený, všechny suroviny naskladněné, první farní kavárnu máme již za sebou (13.9.). Zatím je zamluvený termín 25.10., kdy se bude konat dětská kavárna a zvou vás na ni děti Plunderovy, Bulákovy, Pelikánovy :-). Kavárna není dětská, že by na ni byly zvány jenom děti, ale proto, že vás děti budou obsluhovat. Zváni jste všichni.

Kdo by si chtěl vzít některou neděli farní kavárnu na starost, napište na kohy.martin@seznam.cz nebo na bocekpaja@seznam.cz, nebo zavolejte na 723588217. Kdo ji ještě neměl, nebojte se, všechno vám vysvětlíme a naučíme.

Kohoutkovi

Zpráva z jednoty Orla

Na pátý ročník florbalového turnaje RaptorCup přijelo změřit své síly 9 týmů převážně z Jižní Moravy a Vysočiny. Radost pořadatelům dělalo, že se podařilo nalákat kvalitní týmy, které předvedly hezký florbal ve vyrovnaných zápasech.

Oběma telčským týmům se vedlo ve skupině dobře, s přehledem si vybojovaly postup, bohužel tak nešťastně, že se potkaly hned v následujícím osmifinálovém zápase. Slabší výkon podaly Líní lvi a uvolnily tak Fbc Telč cestu do semifinále. Ti však ani v jednom z následujících zápasů nedokázali rozhodnout v základním čase a podlehli postupně v samostatných nájezdech Pološiléným veverkám z Jihlavy a Mušším očím také odtud. Výsledné pořadí týmů:

1. Staré pušky (Jihlava)
2. Pološiléné veverky (Jihlavsko)
3. Mušší oči (Jihlava)
4. Fbc Telč (Telč)
5. Fbc Játka Matějka (Brno)
- Fbc Spartak Kaplice (Kaplice)
- Líní lvi (Telč)
- Vidlácké bublinky (Dačice)
9. CIA Trosečníci (Bořítov)

Fotogalerie a podrobné výsledky jako vždy na <http://www.raptorcup.cz>

Na sobotu 3.10. Orel Telč zve běžce všech věkových kategorií a běžeckých dovedností na **Cross Roštýnské stráně**. Přespolní běh, jehož vrcholem bude závod mužů na 5 km, je letos nově zapsán do Orelské Běžecké Ligy, lze tedy očekávat zajímavé běžecké obsazení. Nemáte odvahu na závod, ale chcete vyzkoušet radost z běhu? Vezměte manželku či manžela, syna či dceru a přijďte na společný běh rodin. Vyhrává každý účastník. Registrace od 8:30 do 9:30 u rybníka Roštejn (restaurace U Roštěnky). První začnou od 9:45. Dospělí od 18 do 60 let startovné 20 Kč, děti, mládež a senioři zdarma. Čaj na zahřátí je samozřejmostí.

Orel Telč zve děti od 5 do 16 let na florbalový kroužek pod vedením zkušeného trenéra. Vhodné pro kluky i pro holky. Začínáme každé pondělí od 17 hodin v tělocvičně ZŠ Hradecká. Informace najdete na webové stránce <http://florbaltelc.jdem.cz>.

Telčský pěvecký sbor Santini a Orel jednota Telč Vás srdečně zvou na benefiční koncert

Santini zpívá pro Orlovnu

V neděli 4. října 2015 v 17.00 hodin v prostorách bývalého kina

Vstupné dobrovolné

Výtěžek z koncertu bude věnován na opravy orlovný – bývalého kina

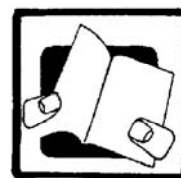
Koncert bude s přestávkou, malým pohoštěním a možností prohlídky .

Dobrovolní dárci mohou přispět na č. účtu: 2900491887/2010

V Orlovně se budou mimo jiné dělat čtyři velká okna a chtěli bychom uspišit jejich realizaci. Prosím, pomozte nám Orlovnu posunout dopředu a ožít.

Dárcům předem děkujeme

Za sbor s přáním všeho dobrého Jana Křížková

Z farní knihovny

Momentky ze života Matky Terezy - Leo Maasburg

Rakouský kněz Leo Maasburg s jemným humorem vypráví, jak se stal po boku Matky Terezy "skutečným misionářem". Léta s ní úzce spolupracoval, pomáhal jí jako kněz a tlumočnick na několika zahraničních misích. Podnikli spolu cestu do Sovětského Svazu, na Kubu, do New Yorku nebo do Arménie, kde strávili téměř rok službou v dětské nemocnici, plně obětí ničivého zemětřesení. Prožili spolu náročné situace, mnohé zážitky Boží prozřetelnosti, ale i veselé historky. Autor vypráví všechno z první ruky, proto se i znalý čtenář dozví o Matce Tereze spoustu nových věcí. Kniha se čte jedním dechem; povzbudí nás, abychom se učili více důvěřovat Bohu, který umí být vůči svým dětem tak velkorysý, a toužili stát se rovněž nástrojem jeho lásky v tomto světě.

V úžasu z nejvyššího - Paolino Beltrame Quattrocchi

Předkládáme svěží duchovní životopis Rafaela Arnáize Baróna (1911–1938), trapisty z kláštera San Isidro ve Španělsku. Zemřel v pověsti svatosti ve věku sedmadvaceti let. Jako patrona mládeže jej blahorečil ještě Jan Pavel II., roku 2009 byl svatořečen.

Život Rafaela byl plný zvrátů a překvapení, ale je v něm čitelná zlatá nit Boží milosti. Rafael pocházel z dobře situované rodiny, byl inteligentní a všestranně nadaný, oplýval humorem a chutí do života, rád se bavil s přáteli a sportoval. Studoval v Madridu architekturu, ale zajímala ho i hudba, poezie a malování.

Jeho povolání do kontemplativního řádu ovlivnil strýc, k němuž jezdil na prázdniny. Přečetl si u něj knihu "Z bitevního pole do Trappy", přerušil studium a požádal o přijetí k trapistům neboli cisterciákům přísné observance (OCSO). V klášteře se cítil velice šťastný, objevoval krásu mnišského povolání, ale záhy se u něj projevila vážná nemoc, takže se musel vrátit domů. Celkem čtyřikrát

musel kvůli nemoci z kláštera odjet, ale vždycky se zase vrátil. Krátce před smrtí směl obléci hábit mnicha s věčnými sliby, ale tehdy už dozrál k životu v plnosti před Boží tváří.

Ve farní knihovně budou od října stolní kalendáře s katolickým kalendářem na rok 2016. Kalendáře se budou prodávat po ranní a deváté mši svaté.

Z matriky

V měsíci září přijali svátost křtu:

Šimon Hauzar
Jan Brychta
Erika Jelínková

V měsíci září nás předešli na věčnost:

Josef Hezina
Bohumír Příhoda

Na aktuální téma - Co očekávám jako běžný křesťan od uprchlíků?

Z nejrůznějších stran, z médií, od politiků, ale i od svých známých jsme několikrát denně konfrontováni s tematikou uprchlíků. Není asi lehké se vyznat v této problematice, kde část novinářů dělá ze všeho bulvární událost, část politiků využívá situace k "sbírání politických bodů" a řada lidí si na základě zmatených a protichůdných informací vůbec není schopná udělat nějaký vlastní názor.

Rád bych se tedy pokusil podat i svůj názor, spíš k vašemu vlastnímu uvažování a rozhodování, než jako nějakou směrnici či rozkaz z vysokých církevních míst.

Všichni známe podobenství o milosrdném Samaritánovi. Pomohl trpícímu bližnímu bez ohledu na náboženské zvyklosti a předpisy, bez otázek po jeho víře. Ježíš v tomto podobenství vlastně neodpovídá na otázku "kdo je můj bližní", ale klade otázku "komu ty, člověče, můžeš být bližním". Odpověď je jednoduchá: mám být bližním každému, kdo potřebuje moji pomoc. Pomáhat člověku v nouzi je přirozená, nejen křesťanská zásada. Když se namaneme k havárii, neptáme se po politické příslušnosti či víře zraněných. Běžíme a pomáháme, seč nám síly stačí. Dokonce ani nečekáme, že nás někdo o pomoc požádá.

Byli bychom ale asi dost překvapeni a to nemile, kdybychom pomáhali zraněnému a on se po naší obětavé pomoci domáhal našich peněz, či zakoupení mobilu, protože si potřebuje zavolat domů. V mé úvaze o migraci se tedy budu držet zásady, že pomáhat člověku v nouzi se má, ale nesmí se zanedbávat ani následující:

- Začnu otázkou, která mnohé trochu nadzvedne: pomysleli jsme někdy upřímně, jak jsme se v naší zemi vyrovnali s přítomností Romů, Vietnamců či dalších menšin? Budeme-li féroví, měli bychom přiznat, že k cizincům zaujímáme opatrné stanovisko. Možná i proto přítomnost migrantů vyvolává takové emoce na všech stranách.

- Už před několika měsíci jsme naši vládě nabídli v této záležitosti pomoc církví, nejen katolické, ale i ostatních. Církve neusilují o politickou a mocenskou nadvládu. Naše nabídka vychází z kooperačního modelu, tedy ze spolupráce mezi církvemi a státem. Nabízíme pak pomoc v těch oblastech, kde jsme něco platní. Protože máme například kontakty s představiteli církví a charitativních organizací v zemích, odkud uprchlíci přicházejí, nabízíme záruku bezúhonnosti těch, které bychom měli přijmout.

(Dovolím si tady nediplomaticky připomenout vývoz kriminálních živlů z Kuby do USA za Fidela Castra, který tyto pobudy vydával za politické vězně).

- Nebudu zastírat, že jsem přesvědčen, že se naše země nachází ve vážném stavu. Jsme spojenci NATO, podílíme se i na vojenských operacích. To vyvolává nebezpečí, že se k nám s vlnou skutečných migrantů dostanou i nepřátelé. Víme přece dobře, jak dovedou zneužít mladých lidí, dokonce i pouhých dětí k teroristickým činům. Proto si myslím, že spolu s otevřenou náručí je na místě i ostražitost. Dnes není dovoleno překročit hranice státu bez identifikace příchozích, bez dokladů. Je tedy třeba dodržovat právo a je pochopitelné, že tito lidé musí být prověřeni. Jestliže opravdu utíkají před válkou, nebezpečím smrti, jistě pochopí, že dostanou střechu nad hlavou, jídlo a pití a základní potřeby, ale nebudou moci dělat v cizí zemi cokoli. Nějakou chvíli potrvá, než budou vybaveni doklady a přijati do společnosti, která jim chce pomoci. Jestliže někdo tvrdí, že ptát se na náboženskou orientaci těchto utečenců je bezvýznamné, nebo že se tím porušují lidská práva, pak si myslím, že právo na život a bezpečí našich rodin a občanů této země je nadřazeno ostatním právům. Neznamená to žádné kastování, ale rozumné uvažování – slyšeli jsme snad někdy, že by křesťané či Židé z těchto zemí v Evropě působili jako teroristé?

Jak tedy pomoci kromě vlastního přijetí skutečných uprchlíků, kterým jde o život? Začeme-li se do Bible, zvláště do prorockých knih, setkáme se například s prorokem Jeremiášem, který vyzývá obyvatele Jeruzaléma, aby neodcházeli ze své vlasti i v těžké situaci. Nestačí jen pomoc vnější, stavby táborů na africkém kontinentu či vracení uprchlíků. Je třeba pomoci obnovovat státní správu v těch zemích, které jsou částečně či většinou zdevastovány. Povšimněme si výzvy papeže Františka, kterou v OSN zopakoval kardinál Parolin, že agresi je nutno zastavit všemi dostupnými prostředky. Zdá se mi v této chvíli, že úsilí mnoha imigrantů dosáhnout některých cílových zemí, opakování hesla *Hungary no good, German good* je obrazem organizované kampaně. Případá mi to podobně podpoře guerillů za 2. světové války proti britskému impériu, nebo podpora SSSR a jeho satelitů některých složek států v minulých desetiletích.

Mají-li být vlády zodpovědné, je třeba si uvědomit i nebezpečí rozvratu. Neblahým případem je Libanon. Na jeho situaci nese podíl i dřívější ČSSR. Nejsem žádný odborník, ale stačí paměť, aby nás učila být nejen lidskými, ale i pevnými a neztrácet při tom zodpovědnost.

Na prvním místě v celé historii křesťanské Evropy by měla být naše péče o děti a jejich matky a bezbranné ženy. Teprve poté přijdou na řadu ostatní. I my musíme vyžadovat od mužů těchto zemí aby své země bránili, aby bránili své domovy a rodiny.

Krátkodobá a politicky pragmatická řešení ukazují selhání imigrační politiky ve Francii, Německu a částečně i v Británii.

Naše nabídka pomoci platí. Prvním krokem je poskytnutí financí pro křesťany v zajateckých táborech, druhým je příprava na ubytování uprchlíků. Ty, kteří se chtějí uchýlit k nám, chceme ve shodě s mezinárodním právem a v souladu se státními institucemi pozvat, aby se stali součástí naší demokratické společnosti.

kardinál Dominik Duka
arcibiskup pražský
(převzato www.dominikduka.cz)

Uzávěrka příštího čísla je v neděli 25. 10. 2015

*Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@o2active.cz*